

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 442/2025-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného Mgr. Petrom Hudecom, advokátom, Bosákova 7, Bratislava, proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 13Tp/4/2025 z 20. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 20. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 16 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 3 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a práv podľa čl. 4 a čl. 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uznesením Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 13Tp/4/2025 z 20. januára 2025. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť Špecializovanému trestnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Uznesením č. k. I. ÚS 442/2025-14 zo 6. augusta 2025 ústavný súd prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a ostatého spisového materiálu vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej

kriminálnej agentúry, odboru Stred, pod ČVS: PPZ-112/NKA-ST4-2021 z 19. júla 2023 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. c) a ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a iné. Aktuálne je trestná vec vedená vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Jednotky finančnej polície, expozitúry Stred pod ČVS: ORP-119/UBOK-FP-ST-2024.

4. Európska delegovaná prokurátorka Úradu európskej prokuratúry (ďalej len „prokuratúra“) na účel zaistenia výkonu trestu prepadnutia majetku podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku zaistila uznesením č. k. EP V 33/21/1010-123 zo 4. októbra 2023 konkrétne špecifikovaný nehnuteľný majetok a peňažné prostriedky sťažovateľa ako obvineného, ktorému zakázala nakladať so zaistenými nehnuteľnosťami a disponovať so zaistenými peňažnými prostriedkami na bankových účtoch až do výšky zaistenia vrátane peňažných prostriedkov dodatočne došlých na účet v banke vrátane príslušenstva. Zároveň týmto uznesením podľa § 426 ods. 1 Trestného poriadku prokuratúra rozhodla, že sa zaistenie vzťahuje na celý majetok sťažovateľa, ako aj na majetok, ktorý nadobudne po zaistení; nevzťahuje sa však na prostriedky a veci, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku.

5. Sťažnosť sťažovateľa proti uvedenému rozhodnutiu prokuratúry Špecializovaný trestný súd uznesením sp. zn. 3Tp/13/2023 z 23. novembra 2023 podľa § 193 ods. 1 písm. c) s poukazom na § 191 písm. d) Trestného poriadku zamietol.

6. Na základe ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 284/2024-28 z 3. septembra 2024 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označeným rozhodnutím Špecializovaného trestného súdu, ktoré v dôsledku toho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Špecializovaný trestný súd opäť v danej veci rozhodol uznesením z 25. novembra 2024, ktorým rozhodnutie prokuratúry zo 4. októbra 2023 o zaistení majetku zrušil a uložil jej vo veci znovu konať a rozhodnúť. Príčinou takéhoto postupu bola skutočnosť, že hmotnoprávnym dôvodom zaistenia majetku obvineného sťažovateľa bol § 58 ods. 3 Trestného zákona, ktorý ale zverejnením nálezu ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 1/2021 z 27. septembra 2023 v Zbierke zákonov stratil účinnosť, a tým zanikol aj dôvod, pre ktorý bolo uznesenie o zaistení majetku sťažovateľa vydané.

8. Prokuratúra však následne nepostupovala a nerozhodovala podľa § 425 a nasl. Trestného poriadku, ale uznesením č. k. EP V 33/21/1010-348 zo 6. decembra 2024 podľa § 50 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku rozhodla o zaistení nároku poškodených [spoločnosti 365.bank, a. s., Dovřákovo nábrežie 4, Bratislava (ďalej len „365.bank, a. s.“), a Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo hospodárstva“)] na majetku sťažovateľa tým spôsobom, že sťažovateľovi podľa § 50 ods. 2 Trestného poriadku zakázala nakladať s tými istými konkretizovanými nehnuteľnosťami a peňažnými prostriedkami na bankových účtoch do výšky zaistenia (spolu 5 562 177,08 eur). Príkaz sa týkal aj peňažných prostriedkov dodatočne došlých na účet v banke vrátane príslušenstva.

9. Špecializovaný trestný súd sťažnosť sťažovateľa proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu napadnutým uznesením sp. zn. 13Tp/4/2025 z 20. januára 2025 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

II.

Argumentácia sťažovateľa

10. Sťažovateľ predovšetkým poukázal na skutočnosť, že prokuratúra, ako vyplýva z odôvodnenia jej uznesenia č. k. EP V 33/21/1010-348 zo 6. decembra 2024, rozhodla o zaistení majetku sťažovateľa na návrh poškodených (spoločnosti 365.bank, a. s., doručený prokuratúre 2. novembra 2023, a Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, doručený 29. decembra 2023), avšak o týchto žiadostiach už bolo prokuratúrou rozhodnuté 6. marca 2024 (uzneseniami č. k. EP V 33/21/1010-224 a č. k. EP V 33/21/1010-225), a to tak, že ich ako nedôvodné zamietla, pretože jej predošlým uznesením č. k. EP V 33/21/1010-123 zo 4. októbra 2023 v spojení s uznesením Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 3Tp/13/2023 z 23. novembra 2023 bolo podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku právoplatne rozhodnuté o tomto zaistení majetku sťažovateľa. Svedčí o tom odôvodnenie rozhodnutia prokuratúry, z ktorého vyplýva, že k opätovnému rozhodovaniu o návrhoch poškodených predmetným uznesením pristúpila po tom, ako bolo uznesenie prokuratúry zo 4. októbra 2023 zrušené uznesením Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 3Tp/13/2023 z 25. novembra 2024, a to v dôsledku nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 284/2024-28 z 3. septembra 2024, ktorým bolo v celom rozsahu zrušené uznesenie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 3Tp/13/2023 z 23. novembra 2023.

11. Sťažovateľ nezákonnosť postupu prokuratúry nachádzal v prvom rade v tom, že o žiadostiach poškodených o zaistenie ich nároku na majetku sťažovateľa rozhodovala opakovane a rozdielnym spôsobom. Uznesenia zo 6. marca 2024 neboli žiadnym zákonným spôsobom zrušené a ani poškodení v medziobdobí od 25. novembra 2024 do 6. decembra 2024 nepodali nové návrhy na zaistenie ich nárokov v zmysle § 50 Trestného poriadku, o ktorých by mala prokuratúra opätovne rozhodovať. Prokuratúra tak o návrhoch poškodených nezákonne rozhodovala opätovne a vyhodnotila ich už ako dôvodné a v plnom rozsahu im vyhovel.

12. Ďalšej nezákonnosti sa prokuratúra dopustila tým, že udržiava právnu nadkvalifikáciu skutkov kladených sťažovateľovi za vinu. Orgány činné v trestnom konaní vôbec nezohľadnili novelizáciu Trestného zákona s účinnosťou od 6. augusta 2024, v zmysle ktorej sťažovateľ už nemôže byť stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, a to s prihliadnutím na zmeny trestných sadzieb pri trestných činoch, ktoré sa mu kladú za vinu.

13. Sťažovateľ nesúhlasí s názorom Špecializovaného trestného súdu, pokiaľ tieto skutočnosti nepovažoval za podstatné, resp. také, ktoré by odôvodňovali konštatáciu nezákonnosti uznesenia prokuratúry zo 6. decembra 2024. Ak aj § 50 ods. 4 Trestného poriadku umožňuje prokurátorovi v prípravnom konaní zaistiť nárok poškodeného aj bez návrhu, je podľa sťažovateľa evidentné, že v tomto prípade to tak nebolo a prokuratúra rozhodla na základe návrhov poškodených (o ktorých ale už rozhodla 6. marca 2024).

14. Za nezákonné sťažovateľ považuje rozhodnutie prokuratúry aj z dôvodu, že vo výrokovej časti uznesenia pri zaistení nárokov poškodených na peňažných prostriedkoch sťažovateľa na jeho bankových účtoch nevymedzila, na aké čiastky sa zaistenie nebude vzťahovať (napríklad v rozsahu

nákladov na uspokojovanie nevyhnutných životných potrieb sťažovateľa, prípadne s odkazom na sumu životného minima a podobne). Zaistenie peňažných prostriedkov v úplnom rozsahu bez akéhokoľvek obmedzenia je v rozpore s § 50 ods. 3 Trestného poriadku, keďže postihuje aj pohľadávky sťažovateľa na výplatu odmeny z pracovného pomeru alebo obdobného pomeru a jeho pohľadávky na výplatu dávok sociálneho zabezpečenia, ako aj v rozpore aj s § 95 ods. 4 Trestného poriadku, keďže sa vzťahuje aj na peňažné prostriedky, ktoré sú potrebné na uspokojovanie nevyhnutných životných potrieb sťažovateľa.

15. Stotožnenie sa Špecializovaného trestného súdu s argumentáciou prokuratúry, že v čase vydania jej uznesenia ani následne nebolo známe, že by zaistené veci mali byť vecami v zmysle uvedených zákonných ustanovení (§ 50 ods. 3 a § 95 ods. 4 Trestného poriadku), sťažovateľ neakceptuje. Takéto vyhodnotenie považuje za rozporné s § 50 ods. 2 prvou vetou Trestného poriadku. Je tak vystavený stavu, keď má úplne a dlhodobo zamedzenú možnosť používať svoje legálne nadobudnuté finančné prostriedky a uhrádzať nimi svoje základné životné potreby.

16. Napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu je v tomto smere podľa sťažovateľa neprimerané a nezákonné, ústiace do závažného a neprípustného zásahu do jeho základných práv, a to za situácie, keď sa vzhľadom na prezumpciu neviny na neho hľadí ako na nevinného.

III.

Vyjadrenie Špecializovaného trestného súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie Špecializovaného trestného súdu:

17. Špecializovaný trestný súd považoval ústavnú sťažnosť za nedôvodnú.

18. Zákonný sudca, ktorý sa k veci vyjadril, zotrval na správnosti záverov napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že sťažovateľ v sťažnosti proti uzneseniu prokuratúry č. k. EP V 33/21/1010-348 zo 6. decembra 2024 žiadnym spôsobom nevymedzil rozsah svojich životne nevyhnutných potrieb a pri rozhodovaní o sťažnosti nie je úlohou súdu tieto životne nevyhnutné potreby obvineného zisťovať. Poukázal na § 51 ods. 2 Trestného poriadku, prvú vetu, podľa ktorého sa zaistenie obmedzí, ak sa ukáže, že nie je potrebné v rozsahu, v akom bolo nariadené. Sťažovateľovi teda nič nebránilo a *pro futuro* ani nebráni, aby vymedzil nevyhnutný rozsah svojich životných potrieb a žiadal, aby sa zaistenie nároku poškodeného obmedzilo.

III.2. Vyjadrenie zúčastnenej osoby:

19. Zúčastnené osoby spoločnosť 365.bank, a. s., a ministerstvo hospodárstva v procesnom postavení poškodených v trestnom konaní, o návrhoch na zaistenie nároku ktorých prokuratúra rozhodovala, svoju možnosť vyjadriť sa k prijatej ústavnej sťažnosti nevyužili.

III.3. Replika sťažovateľa:

20. Sťažovateľ vo svojom stanovisku k vyjadreniu Špecializovaného trestného súdu oponoval, že § 51 ods. 2 Trestného poriadku neupravuje postup, ktorý by mu poskytoval možnosť domáhať sa svojich práv podaním opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu o zaistení nároku

poškodeného na majetku obvineného a postupom podľa tohto zákonného ustanovenia nie je možné reparať nezákonnosť tohto rozhodnutia. Argumentáciu Špecializovaného trestného súdu sťažovateľ nepovažoval za súladnú s ustanoveniami Trestného poriadku.

21. Pripomenul, že Špecializovaný trestný súd rozhodoval v druhom stupni o sťažnosti, ktorou bola namietaná nezákonnosť rozhodnutia prokuratúry aj z dôvodu, že v rozpore s § 50 ods. 2 Trestného poriadku primerane neaplikovala § 95 ods. 4 Trestného poriadku a ani § 50 ods. 3 Trestného poriadku a vo výrokovej časti uznesenia nevymedzila, na aké čiastky sa zaistenie nebude vzťahovať. Pri správnom a zákonomnom postupe by o týchto skutočnostiach malo byť rozhodnuté už vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Špecializovaný trestný súd tak mal uznesenie prokuratúry zrušiť ako nezákonné.

IV.

K ústnemu pojednávaniu

22. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, keďže na základe obsahu podaní dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

23. Podstata námietok sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením ním označených základných práv je založená na jeho tvrdení o nezákonnosti postupu a rozhodnutia prokuratúry, ktorú Špecializovaný trestný súd napadnutým rozhodnutím aproboval, z čoho pramení rovnako jeho nezákonnosť a neprimeranosť ústiace do závažného a neprípustného zásahu do označených základných práv.

23.1. V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva musí byť pri každom zásahu do pokojného užívania majetku nastolená spravodlivá rovnováha medzi legitímnym záujmom, ktorý je zaistením majetku sledovaný, a medzi ochranou práv jednotlivca (rozsudok Brunckrona proti Fínsku, č. 41673/98, body 65 – 67, 16. 11. 2004). Otázka nastolenia spravodlivej rovnováhy prichádza do úvahy vtedy, ak bol zásah do pokojného užívania majetku zákonný a nebol svojvoľný (rozsudok Maniscalco proti Taliansku (dec.), č. 19440/10, bod 55, 2. 12. 2014). Pri skúmaní otázky zachovania spravodlivej rovnováhy, resp. primeranosti zaistenia majetku, je potrebné v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vziať do úvahy aj dĺžku zaistenia majetku, rozsah zaistenia majetku v pomere k účelu zaistenia, dôležitú úlohu môžu hrať aj okolnosti na strane osôb, ktorých sa zaistenie majetku týka, najmä ich sociálna a osobná situácia, zdravotný stav, rodinné pomery a vplyv zaistenia majetku na uspokojovanie základných životných potrieb (II. ÚS 480/2021).

23.2. Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti však nevyplývajú žiadne argumenty sťažovateľa, ktoré by boli spôsobilé kvalifikovane spochybníť zákonnosť zásahu do jeho majetkových práv, legitimitu jeho cieľa alebo primeranosť uvedeného zásahu.

V.1. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru:

24. Skrz predošlý nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 284/2024-28 z 3. septembra 2024 týkajúci sa v podstate tej istej veci je sťažovateľovi známa judikatúra ústavného súdu, v ktorej zhrnul kritériá, podľa ktorých posudzuje ústavnosť rozhodnutí týkajúcich sa zaistenia majetku v trestnom konaní z pohľadu práva na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 ods. 1 ústavy. Je však namieste zopakovať, že rozhodnutie sa považuje za ústavne súladné, ak má zákonný podklad, vydá ho príslušný štátny orgán a nie je prejavom svojvôle. Zároveň platí, že rozhodnutie musí dodržať spravodlivú rovnováhu medzi legitímnym záujmom, ktorý je zaistením majetku sledovaný, a medzi ochranou základných práv jednotlivca (m. m. IV. ÚS 577/2021).

25. Vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam, ktoré sa týkali zaistenia majetku v trestnom konaní, už ústavný súd skonštatoval, že súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo podstatné otázky vo veci sťažovateľov. Všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom účastníka (strany trestného) konania, je však povinný na procesné úkony účastníka reagovať primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom (m. m. IV. ÚS 577/2021).

26. Na základe takto určených hraníc svojho prieskumu pri namietanom porušení čl. 46 ods. 1 ústavy potom ústavný súd považuje za potrebné zasiahnuť vtedy, ak je namietané rozhodnutie o zaistení majetku svojvoľné, teda rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, alebo odôvodnenie popiera účel a význam použitých právnych noriem (m. m. I. ÚS 66/2021, IV. ÚS 577/2021).

27. Ústavný súd pripomína, že pri zaistení majetku ide o obmedzenie len dočasné, svojím charakterom predbežné a zaistovacie, keďže jeho účelom je zabezpečenie majetku pre potreby prípadného výkonu rozhodnutia vo veci samej, ktoré sa zaisteného majetku bude týkať (pozri k tomu aj IV. ÚS 577/2021). Možno pritom konštatovať, že pri prieskume súdnych rozhodnutí dočasnej povahy je ústavný súd vzhľadom na svoje postavenie a právomoci pomerne zdržanlivý.

28. Konanie o ústavnej sťažnosti totiž nemožno považovať za pokračovanie trestného konania a posúdenie splnenia podmienok na zaistenie majetku v trestnom konaní je v právomoci všeobecných súdov. Ústavný súd v zásade nie je oprávnený preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Rozhodnutie ústavného súdu sa týka len prípadných porušení práv a slobôd zaručených v ústavnom poriadku (m. m. II. ÚS 242/2021).

29. Vo vzťahu k interpretácii čl. 6 ods. 1 dohovoru Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uviedol, že toto ustanovenie zaväzuje súd uviesť dôvody svojho rozhodnutia, pričom rozsah tejto povinnosti sa môže líšiť v závislosti od povahy rozhodnutia. Vzhľadom na nevyhnutnosť prihliadať *inter alia* na rôznorodosť vyjadrení účastníkov konania a procesnoprávne predpisy platné v jednotlivých štátoch môže byť otázka posúdenia porušenia povinnosti všeobecného súdu uviesť v rozhodnutí dôvody vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru posúdená len s prihliadnutím na okolnosti prípadu (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 9. 12. 1994 vo veci Torija vs. Španielsko, sťažnosť č. 303-A; m. m. III. ÚS 251/2022).

30. Ústavný súd sa oboznámil s obsahom napadnutého uznesenia Špecializovaného trestného súdu z 20. januára 2025, ale aj s rozhodnutím prokuratúry zo 6. decembra 2024, ktoré v zmysle judikatúry ústavného súdu tvoria z hľadiska predmetu konania jeden celok.

31. Špecializovaný trestný súd k prvej námietke sťažovateľa uviedol, že z odôvodnenia uznesenia prokuratúry zo 6. decembra 2024 síce vyplýva, že majetok zaistila na základe návrhov poškodených, o ktorých už raz rozhodla, čo by samo osebe mohlo vzbudzovať duplicitné a protichodné rozhodnutia o jednom a tom istom návrhu, avšak v zmysle § 50 ods. 4 Trestného poriadku prokurátor môže v prípravnom konaní zaistiť nárok poškodeného aj bez návrhu, ak si to vyžaduje ochrana jeho záujmov, najmä ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania. Ak teda Trestný poriadok umožňuje prokurátorovi zaistiť nárok poškodeného aj bez návrhu, je námietka duplicitného rozhodnutia irelevantná.

32. K namietanej nadkvalifikácii skutkov, ktoré sú sťažovateľovi kladené za vinu, Špecializovaný trestný súd uviedol, že vo vzťahu k zaisteniu nárokov poškodených sa situácia pre sťažovateľa nezmenila. Konajúci súd uznal, že vzhľadom na zmenu právnej úpravy nemôže byť sťažovateľ stíhaný za obzvlášť závažný zločin, avšak vo vzťahu k zaisteniu nárokov poškodených bola táto skutočnosť bezpredmetná.

33. Pokiaľ išlo o námietku sťažovateľa, že prokuratúra pri vydaní napadnutého uznesenia neaplikovala § 95 ods. 4 Trestného poriadku a § 50 ods. 3 Trestného poriadku, keď vo výrokovej časti uznesenia nevymedzila, na aké čiastky sa zaistenie finančných prostriedkov na účte nebude vzťahovať, Špecializovaný trestný súd sa stotožnil s vyjadrením prokuratúry, ktorá prezentovala, že v čase vydania napadnutého uznesenia jej nebolo známe, že by zaistené veci boli vecami v zmysle uvedených ustanovení (§ 95 ods. 4 a § 50 ods. 3 Trestného poriadku) a táto okolnosť jej nebola zrejmá ani vo vtedy aktuálnom čase. Špecializovaný trestný súd v tejto súvislosti citoval § 95 ods. 4 Trestného poriadku a uviedol, že *„z predloženého spisového materiálu nevyplýva taká skutočnosť, ktorá by odôvodňovala, na ktoré veci resp. peňažné prostriedky sa zaistenie nevzťahuje“*.

34. Z rekapitulovaného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Špecializovaný trestný súd reagoval na sťažnostné námietky sťažovateľa, ktoré predostrel aj v ústavnej sťažnosti, preto bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či išlo o reakciu primerane dostatočnú, ktorá učinila zadosť základným právam sťažovateľa.

35. Vo vzťahu k prvej namietanej skutočnosti sťažovateľ zvlášť nesúhlasí s tým, že by rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu mohlo reparaovať pochybenie prokuratúry, ktorá duplicitne, avšak s opačným výsledkom, rozhodla o návrhoch poškodených na zaistenie ich nároku. Zotrval v presvedčení, že išlo už o rozhodnutú vec, o ktorej už nebolo možné rozhodovať.

36. Prokuratúra „opätovné“ posúdenie návrhov poškodených na zaistenie ich nároku neopomenula ozrejmiť. Svoj postup odôvodnila tým, že pôvodne boli návrhy poškodených (podľa § 50 ods. 1 Trestného poriadku) zamietnuté ako nedôvodné (uzneseniami zo 6. marca 2024) s prihliadnutím na skutočnosť, že majetok v nich špecifikovaný bol v čase ich doručenia už v celom rozsahu zaistený podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku (zaistenie výkonu trestu prepadnutia majetku), a to uznesením prokuratúry zo 4. októbra 2023 (právoplatným 23. novembra 2023), ktoré však bolo následne zrušené v celom rozsahu uznesením Špecializovaného trestného súdu z 25. novembra 2024. Vzhľadom na to, že došlo k zrušeniu uznesenia prokuratúry o zaistení majetku a že poškodení

jeho zaistenie požadovali, prokuratúra považovala v danom štádiu trestného konania návrhy oboch poškodených za dôvodné, a preto bolo podľa jej názoru potrebné o nich opätovne rozhodnúť.

37. Špecializovaný trestný súd o zákonnosti uvedeného postupu prokuratúry vo vzťahu k tejto okolnosti sám vniesol istú pochybnosť, keď v napadnutom rozhodnutí naznačil možnú duplicitu a protichodnosť rozhodovania prokuratúry o tých istých návrhoch poškodených. Na druhej strane k reparácii tohto stavu nepristúpil formou zrušenia prvostupňového rozhodnutia v zmysle predstáv sťažovateľa, ale postup prokuratúry aproboval poukazom na zákonnú možnosť zaistenia nároku poškodených na majetku sťažovateľa aj z vlastnej iniciatívy prokuratúry (t. j. aj bez potreby opakovaného rozhodovania o návrhoch, o ktorých už bolo rozhodnuté). Podľa názoru ústavného súdu vzniknutý stav síce nemožno považovať za procesno-právne ideálny, a to najmä z dôvodu, že konajúci súd k sťažovateľom namietanej nezákonnosti konania prokuratúry nezaujal jednoznačné konečné stanovisko, t. j. otázka zákonnosti takéhoto postupu ostala v tomto prípade nedoriešená, nezodpovedaná a v rovine oprávnených pochybností sťažovateľa, avšak napriek presvedčeniu sťažovateľa o opaku ústavný súd nevyhodnotil postup a napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu za také, ktoré by neprípustným spôsobom zasiahli do základných práv sťažovateľa (najmä práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva spravodlivé konanie).

38. Ústavný súd nemá pochybnosť, že v tejto záležitosti bolo možné v konečnom dôsledku zvoliť právne perfektnejší a zrejme aj všeobecne akceptovateľnejší postup najmä zo strany prokuratúry, ale zvlášť spravodlivosť v tomto prípade neutrpela, a to práve z dôvodu jestvujúcej kombinácie (i) vzniku novej situácie, keď došlo k zániku zaistenia majetku sťažovateľa zrušením pôvodného rozhodnutia a opätovne sa stala aktuálnou potreba zaistenia nároku poškodených a (ii) do úvahy prichádzajúci zákonom upravený postup spočívajúci v zaistení nároku poškodených rozhodnutím prokuratúry aj bez ich návrhu podľa § 50 ods. 4 Trestného poriadku pri súčasnom (sťažovateľom nijako nespochybnenom) splnení podmienky, že si to vyžadovala ochrana ich záujmov.

39. Z napadnutého rozhodnutia zároveň jasne vyplýva, že ak by aj Špecializovaný trestný súd prijal argumentáciu sťažovateľa za opodstatnenú, zrušenie a vrátenie veci prokuratúre by zjavne nevedlo k inému, z pohľadu sťažovateľa pozitívnejšiemu výsledku. Inak povedané opätovné rozhodnutie prokuratúry by zjavne neprineslo iný výsledok.

40. Ústavný súd preto vysporiadanie sa Špecializovaného trestného súdu s predmetnou námietkou sťažovateľa vyhodnotil síce ako nie optimálne, ale stále ústavne akceptovateľné.

41. Uvedený záver umožnila ústavnému súdu prijať aj jeho stabilná judikatúra, v zmysle ktorej nie je úlohou ústavného súdu perfekcionisticky „prerábať“ konanie pred všeobecnými súdmi, a to aj keby k nimi urobeným čiastkovým procesným úkonom mal výhrady. Úlohou ústavného súdu je ochraňovať ústavnosť (nie „obyčajnú“ zákonnosť) konania pred všeobecnými súdmi, preto je jeho povinnosťou rozlišovať medzi prípadmi, keď procesný postup priečiaci sa zákonu zároveň vyústi do protiústavnosti a nespravodlivosti konania ako celku, a prípady, keď určitý procesný postup, hoci by ho aj bolo možné osamotene (inkontextuálne) hodnotiť, a to výlučne z formálneho pohľadu, ako postup *contra legem*, protiústavnosť konania nezaloží (II. ÚS 343/2023, I. ÚS 423/2024).

42. Napokon ústavný súd nepristupuje k vyhoveniu ústavnej sťažnosti ani v prípadoch, keď zo strany orgánov verejnej moci síce k určitému pochybeniu došlo, avšak jeho intenzita a existujúca

príčinná súvislosť medzi porušením práva a jeho dôsledkami na spravodlivosť procesu ako celku nemali podstatný dosah (m. m. I. ÚS 525/2023).

43. Tézy vyplývajúce z uvedenej judikatúry sú primerane aplikovateľné aj na aktuálnu vec a bránia ústavnému súdu vysloviť porušenie namietaného základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením Špecializovaného trestného súdu v tejto časti týkajúcej sa prvej námietky sťažovateľa. V tomto konkrétnom prípade nie je napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu takým excesom z požiadaviek kladených na spravodlivý proces a nedošlo ním k takému extrémnemu vybočeniu z princípu spravodlivosti, ktoré by mohlo nadobudnúť ústavnoprávnu intenzitu.

44. Konštatovať porušenie označených práv sťažovateľa neprichádza do úvahy ani v súvislosti s jeho druhou námietkou týkajúcou sa „nadkvalifikácie“ stíhaných skutkov a jej dopadu na rozhodnutie o zaistení nároku poškodených. Napriek stručnosti odôvodnenia Špecializovaného trestného súdu o bezpredmetnosti do úvahy prichádzajúcej zmeny právnej kvalifikácie konania sťažovateľa (z ktorého je podozrivý) v súvislosti s novelizáciou právnej úpravy na rozhodnutie o zaistení nároku poškodených, ústavný súd nezistil nič, čo by bolo možné konajúcemu súdu v tejto súvislosti vytknúť. Jeho úvaha bola logická a racionálna, keď príčinnú súvislosť medzi právnou kvalifikáciou stíhaných skutkov a rozhodnutím o zaistení nároku poškodených nenašiel.

45. Odôvodnenie napadnutého uznesenia tak ani v tejto parciálnej časti nebolo v prerokúvanej veci spôsobilé vyvolať kasačnú intervenciu ústavného súdu, keďže sťažovateľovi poskytlo relevantnú a dostatočnú odpoveď a nemožno prijať záver, že by Špecializovaný trestný súd postupoval v tomto ohľade svojvoľne alebo zjavne neústavným spôsobom interpretoval, resp. aplikoval príslušné právne predpisy.

46. V súvislosti s treťou námietkou sťažovateľa spočívajúcou v absencii riadneho, vo výroku uznesenia o zaistení nároku poškodených obsiahnutého rozhodnutia, na aké čiastky finančných prostriedkov sa ich zaistenie na bankových účtoch nevzťahuje, ústavný súd považuje za nevyhnutné prihliadnúť na konkrétne okolnosti danej veci, ktorých súčasťou je aj predošlé rozhodnutie ústavného súdu vo veci sťažovateľa a to už zmienený nález č. k. I. ÚS 284/2024-28 z 3. septembra 2024. Sťažovateľ už v predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, o ktorej bolo rozhodnuté označeným nálezom obdobne namietal, že nemal „*právne vymedzené ani základné nevyhnutné životné minimum, na ktoré sa zaistenie jeho majetku nevzťahuje*“.

47. Vo vzťahu k tejto námietke ale ústavný súd našiel odpoveď vo vtedy napadnutom uznesení Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 3Tp/13/2023 z 23. novembra 2023 (s. 7 posledný odsek), ktorá sa ústavnému súdu nejavila ako ústavne neakceptovateľná, avšak napriek tomu ústavný súd uložil Špecializovanému trestnému súdu úlohu po vrátení veci na ďalšie konanie opätovne sa vysporiadať aj s touto časťou sťažovateľových námietok.

48. Strohé konštatovanie Špecializovaného trestného súdu v aktuálne napadnutom rozhodnutí, že „*z predloženého spisového materiálu nevyplýva taká skutočnosť, ktorá by odôvodňovala, na ktoré veci resp. peňažné prostriedky sa zaistenie nevzťahuje*“, sa síce na prvý pohľad nejaví ako vyhovujúce ústavným súdom uloženou povinnosti opätovného vysporiadania sa s touto námietkou, ale napriek tomu nemožno uvedené odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považovať za neakceptovateľné.

49. K tomuto záveru vedie ústavný súd nasledujúca skutočnosť. V rozhodnutí preskúmanom ústavným súdom v predošlom konaní Špecializovaný trestný súd v podstate uviedol, čo bolo prekážkou rozhodnutia v zmysle požiadavky sťažovateľa. Išlo o to, že sťažovateľ v sťažnosti (t. j. riadnom opravnom prostriedku) proti uzneseniu prokuratúry o zaistení jeho majetku, ale ani v inom podaní žiadnym spôsobom nevyčíslil ani nekonkretizoval finančné prostriedky definované v § 95 ods. 4 Trestného poriadku. Táto skutočnosť korešponduje aj s obranou Špecializovaného trestného súdu v tomto konaní (pozri jeho vyjadrenie k prijatej ústavnej sťažnosti). Ak teda ústavný súd ústavnú diskonformitu tejto odpovede v náleze z 3. septembra 2024 nekonštatoval, muselo byť sťažovateľovi zrejmé, že jeho úspech v tejto otázke je priamo závislý od jeho aktivity v podobe riadneho návrhu na obmedzenie zaistenia finančných prostriedkov na účte práve na účely naplnenia požiadavky § 95 ods. 4 Trestného poriadku. Takýto postup okrem iného sťažovateľovi priamo umožňuje zákonný § 95 ods. 8 Trestného poriadku, ktorý sa podľa § 50 ods. 2 Trestného poriadku primerane použije aj pri zaistení nároku poškodeného a podľa ktorého osoba, ktorej peňažné prostriedky boli zaistené, má právo žiadať o zrušenie alebo obmedzenie zaistenia.

50. Napriek jasne znejúcemu záveru predošlého rozhodnutia ústavného súdu (nálezu č. k. I. ÚS 284/2024-28 z 3. septembra 2024) a z neho vyvoditeľnej nepriamej inštrukcie sťažovateľ ani v nasledujúcom konaní o zaistení nároku poškodených obmedzenie zaistenia finančných prostriedkov kvalifikovane nenavrhol, len sa v sťažnostnom konaní obmedzil na kritiku postupu prokuratúry o neuplatnení § 50 ods. 3 a § 95 ods. 4 Trestného poriadku. Sťažovateľ zastúpený v trestnom konaní kvalifikovaným obhajcom, súc si vedomý možného dopadu jeho pasivity v tejto záležitosti, však primeranú iniciatívu nevyvinul. Ide o konkrétnu okolnosť danej veci, ktorú ústavný súd nemohol v tomto konaní prehliadnúť a ktorá mala rozhodujúci vplyv na posúdenie ústavnej konformity postupu a rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu.

51. Preto ak Špecializovaný trestný súd v tomto smere nedisponoval primeraným návrhom sťažovateľa a podklady pre takéto rozhodnutie sa nenachádzali ani v trestnom spise (pritom toto konštatovanie konajúceho súdu sťažovateľ nijako relevantne neatakoval), nie je možné jeho rozhodnutie považovať za neprípustne zasahujúce do základných práv sťažovateľa. Iste, Špecializovaný trestný súd v odôvodnení dostatočne nevyužil priestor, ktorý sa v súvislosti s odôvodnením jeho postoja k tejto otázke naskytol, napriek tomu je jeho odôvodnenie čitateľné a zrozumiteľné bez možnosti konštatovania jeho ústavnej neakceptovateľnosti. Neobsahuje totiž nedostatky takej ústavnoprávnej intenzity, na základe ktorých by bolo možné vysloviť porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

52. Vzhľadom aj na predchádzajúce jednotlivé čiastkové závery možno zhrnúť, že napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu sa ústavnému súdu nejaví ako neprijateľne zasahujúce do základných práv sťažovateľa. Konajúci súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poskytol sťažovateľovi dostatočne náležité argumenty podporujúce spravodlivosť postupu pri rozhodovaní o zaistení nároku poškodených a výklad, ktorý v súvislosti s aplikáciou príslušnej právnej úpravy v namietanom uznesení Špecializovaný trestný súd prezentoval, neodporuje zmyslu a účelu dotknutých zákonných ustanovení upravujúcich postup pri rozhodovaní o tejto otázke. Skutočnosť, že sťažovateľ zastáva iný právny názor, ako prijal v tejto veci Špecializovaný trestný súd, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu z 20. januára 2025 a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor Špecializovaného trestného súdu svojím vlastným. O svojvôli pri výklade

alebo aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, IV. ÚS 226/2012).

53. Pretože odôvodnenie napadnutého uznesenia Špecializovaného trestného súdu nesignalizuje arbitrárny alebo zjavne neopodstatnený výklad relevantnej zákonnej úpravy vo veci s dôsledkom porušenia označených práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. dohovoru, ústavný súd ústavnej sťažnosti v tejto časti nevyhovel.

V.2. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy, a práv podľa čl. 3 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu a podľa čl. 4 a čl. 17 ods. 1 charty:

54. Z ústavnej sťažnosti je evidentné, že porušenie označených práv sťažovateľ jednoznačne spojil (naviazal) a odvodil od nedodržania ústavno-procesných princípov vyjadrených v čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. od nedodržania požiadaviek čl. 6 ods. 1 dohovoru). Navyše, táto súvzťažnosť vyplýva tiež z previazanosti posúdenia ústavnej udržateľnosti postupu všeobecného súdu v napadnutom konaní s predmetom jeho rozhodovania.

55. Pretože ústavný súd nevyhovel ústavnej sťažnosti v rozsahu namietaného porušenia procesných práv sťažovateľa, nevyhovel jeho ústavnej sťažnosti ani v tejto časti (namietaného porušenia základných práv podľa čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 a 5 ústavy a práv podľa čl. 3 dohovoru, čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 4 a čl. 17 ods. 1 charty).

56. Keďže rozhodovanie o návrhu na zrušenie napadnutého uznesenia z 20. januára 2025, ako aj rozhodovanie o ďalších požiadavkách sťažovateľa je podmienené vyhovením ústavnej sťažnosti vo veci samej (vyslovením porušenia označených práv), bolo bez právneho významu zaoberať sa týmito jeho ďalšími návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23.októbra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu